

Č. 6386.

Policejní právo trestní. — Tiskové právo: I. O významu výrazu »veř. sbírka«. — II. Povolení udělené podle tiskového zákona k plakátování ohlášení, že bude konána veř. sbírka pro určitý účel, nenahraňuje povolení, jehož podle zvláštních předpisů ke konání veř. sbírky je třeba.

(Nález ze dne 11. března 1927 č. 4636).

Prejudikatura: Boh. 4625/25 adm.

Věc: Ing. Rudolf T. ve Z. proti zemské správě politické v Brně o přestupek pořádání sbírky bez povolení.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dle trestního rejstříku vedeného u měst. rady ve Znojmě jako politického úřadu I. stolice byl st-l uznán vinným přestupkem proti patentu z 10. září 1773 č. 1520 sb. zák. pol., pokud se týče proti § 25 min. nař. z 19. ledna 1853 č. 10 ř. z. spáchaným tím, že 1. května 1925 při taneční zábavě uspořádal veř. sbírku, aniž si k tomu vymohl povolení osp-é, a byl proto dle min. nař. z 3. září 1857 č. 198 ř. z. odsouzen k pokutě 50 Kč po př. k dětidennímu vězení. Odvolání z nálezu toho bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, ježto skutková podstata trestního jednání st-li za vinu kladeného jest prokázána. K vývodům odvolání bylo v rozhodnutí poznamenáno, že dle dekretu z 10. září 1773 č. 1520 sb. zák. pol. jest třeba ke každé sbírce úředního povolení; okolnost pak, že plakátování sbírky bylo podle ustanovení tiskového zákona povoleno, nenahraňuje nikterak udělení povolení dle shora zmíněného ustanovení.

Stížnost neshledal nss důvodnou.

Nss vyslovil již v nál. Boh. 4625/25 názor, že za sbírku veřejnou dlužno pokládati také sbírku, kterou provádí osoba soukromá za kterýmkoliv účelem na veř. místech aneb obracejíc se povšechně na obecnost, t. j. na větší množství neurčitých osob a že takové sbírky, při kterých sbíratel se přímo na obecnost obrací a peníze vybírá neb dary sbírá dům od domu, mohou se díti pouze na zvláštní povolení a že jsou tedy bez takového povolení zakázány. — — —

St-l poukazuje k tomu, že plakáty ohlašující t. zv. 10minutovou sbírku pro německý osvětový svaz byly polic. komisařstvím ve Znojmě schváleny, a dovozuje, že polic. úřad, schválil-li takové plakátování, současně povolil tím i účel a počínání, jež onen plakát oznamuje, neboť nedá se mysliti, že by polic. úřad povolil vyhlášky nedovolených jednání.

Nss nemohl dáti stížnosti za pravdu. Předpis 2. odst. § 23 tisk. zák., zakazující vyvěšování plakátů na místech veř. bez povolení úřadu bezpečnostního, obsažen jest v druhé částce zák. tisk., opatřené nadpisem »Ustanovení k zachování pořádku ve věcech tiskových.« Jest to předpis policie tiskové, a příslušný úřad, udíleje nebo odpíraje povolení k plakátování, posuzuje plakát se zřetelem k jeho obsahu jen s hlediska policie tiskové. Do rámce policie tiskové nenáleží zkoumání, zdali ten, kdo nějaké podnikání nebo nějakou činnost plakáty veřejně

vyhlašuje, vyhověl také veškerým náležitostem, na které toto podnikání nebo tato činnost jest podle zvláštních předpisů v té příčině platných vázána.

Nelze proto uznati, že by povolení k plakátování udělené podle zák. tisk. zahrnovalo nebo nahražovalo povolení, jehož v tom kterém případě podle oněch zvláštních předpisů je snad potřebí. Úřadu tiskovému bude se ostatně často nedostávat i věcné a místní příslušnosti, aby povolení takové udílel. Nemá tedy ani námitka naposled uvedená oporu v zákoně a bylo proto zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 6387.

Státní zaměstnanci: Nárok provisorního státního zaměstnance na ustanovení definitivním (§ 36, odst. 2 služ. pragm.)?

(Nález ze dne 12. března 1927 č. 9982/26.)

Věc: Irena K. v H. proti hlavnímu finančnímu ředitelství v Užhorodě stran jmenování definitivní berní asistentkou.

Výrok: Stížnost, pokud směřuje proti rozhodnutí z 22. ledna 1925, zamítá se jako bezdůvodná; rozhodnutí z 9. prosince 1924 zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Dekretem hl. fin. řed. v Užhorodě ze 13. září 1921 přijata byla st-lka do služby zem. fin. správy Podk. Rusi jako prov. berní asistentka na smlouvu, a byly jí přiznány jako odměna požitky XI. hodn. třídy a až na další mimořádný přídavek pro Podk. Rus. V dekretu tom se praví: »Definitivní přijetí nastane po jednorozhodnutí uspokojivé službě a složení odborné zkoušky, při čemž Vám bude celá doba služ. počínaje dnem nastoupení služby započtena.« Jako prov. berní asistentka nastoupila st-lka službu na Podk. Rusi dne 1. října 1921. V podání ze 4. října 1923 žádala st-lka, aby byla jmenována def. berní asistentkou a uvedla, že do roku vyhověla všem podmínkám, jež jí shora uvedeným dekretem byly dány. Hl. fin. řid. v Užhorodě sdělilo však st-lce vynesemím z 19. února 1924, že o jejím def. ustanovení bude rozhodnuto později, a učinilo ve výnosu tom určitá opatření ve příčině požitků st-lčiných.

Z výroku tohoto odvolala se st-lka k min. fin. a, poukazujíc na dekret ze 13. září 1921 žádala, aby bylo její def. jmenování provedeno podle zák. předpisů. Stížnost tuto vyřídilo hl. fin. řid. ve vlastním oboru působnosti vymezením z 9. prosince 1924 a zamítlo ji v podstatě z toho důvodu, že st-lka jmenována byla dekretem z 13. září 1921 prov. berní asistentkou na smlouvu a že tudíž dlužno služební poměr její posuzovati podle § 10 služ. pragmatiky. Ježto dále ustanovovací dekret dle svého doslovu st-lce nároku na def. ustanovení nedává, nemůže se dovolati ani ustanovení § 36 odst. 2 služ. pragm. a bylo dáno úplně v posouzení úřadu, zda chce po roce uspokojivé služby a složení zkoušky jmenovati st-lku def. úředníkem čili nikoliv. Že úřad nechtěl st-lce poskytnouti žádný nárok na def. jmenování, vysvítá i ze slov »na smlouvu« a jest proto stížnost neodůvodněna. — — —